

РЕШЕНИЕ

№ 14295

гр. София, 25.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
публично заседание на 25.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **360** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Рабико Конструкшън“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н В., [улица], ет. 5, представлявано от управителя Р. Сабра, срещу Решение № Ж-853 от 06.11.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране. С обжалваното решение на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба 3/ е прекратено административното производство по жалба с вх. № Е-11Х-00-181/02.09.2024 г., подадена от „Рабико Конструкшън“ ЕООД срещу Становището за присъединяване на обект „Жилищна сграда с магазини и подземен паркинг“, находящ се в УПИ I-1456, кв. 16 по плана на [населено място], поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 10135.3511.1456 по Кадастралната карта и Кадастралните регистри /КК и КР/ на [населено място], издадено от „Електроразпределение Север“ АД.

В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на административния акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при противоречие с материалния закон и несъобразяване с целта на закона. По същество оплакванията са както следва:

Жалбоподателят излага твърдение, че жалба с вх. № Е-11Х-00-181/02.09.2024 г., подадена от „Рабико Конструкшън“ ЕООД срещу Становището за присъединяване на обект „Жилищна сграда с магазини и подземен паркинг“, находящ се в УПИ I-1456, кв. 16 по плана на [населено място],

поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 10135.3511.1456 по Кадастралната карта и Кадастралните регистри /КК и КР/ на [населено място], издадено от „Електроразпределение Север“ АД /Е. Север/ е допустима и основателна, както и че съществуват основания за нейното уважаване. Твърди се, че от страна на КЕВР не е спазен материалноправният закон, като на основание чл. 56, ал. 5 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (отм.) /Наредба № 6/ лицето, получило становището по ал. 1, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 от Закона за енергетиката /ЗЕ/. Допълнително излага становище, че съгласно чл. 7 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, издадена от председателя на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, обн. в ДВ, бр. 33 от 05.04.2013 г. /Наредба № 3/, КЕВР проверява заявените данни и факти служебно. Мотивира, че КЕВР следва да пристъпи към решаването на преписката, когато счете всички факти и обстоятелства от значение за случая за изяснени и след като обсъди обясненията и възраженията на заинтересованите лица. Счита, че административният орган е следвало да се произнесе по изпълнението на произтичащите от закона задължения на оператора на електроразпределителната мрежа, свързани с прилагането на административноправни норми при определяне на условията за присъединяване на процесния обект. Излага твърдения, че обжалваното решение е без правно обосноваване и мотиви за отхвърляне на жалбата.

Иска се решението да бъде отменено и преписката да бъде върната на КЕВР със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява и не изпраща представител. В писмено становище по делото се поддържа жалбата, както и изложените в нея основания, като не се претендират разноски.

Ответникът Комисия за енергийно и водно регулиране, редовно призован, се представлява от гл. юрк. Д., който моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 12.09.2022 г. жалбоподателят „Рабикио Конструкшън“ ЕООД, чрез пълномощник – Р. С. П., е подало Искане с вх. № [ЕГН] за проучване на условията за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа. Обектът е „жилищна сграда с магазини и подземен паркинг“, находящ се в [населено място],[жк], УПИ I-1456, ПИ с идентификатор 10135.3511.1456 по КК и КР на [населено място], с мощност 2289 kW. След извършено техническо проучване във връзка с чл. 12 от Наредба № 6 (отм.), Е. Север е издало Становище за присъединяване № ПУПРОК-8435/17.05.2023 г. Съгласно разпоредбата на чл. 12 от Наредба № 6 (отм.), енергийното дружество е изготвило и предложило на клиента писмено становище за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа, в което са уговорени всички условия за присъединяване на обекта. Същите са съобразени с реалните технически възможности на съществуващата електроразпределителна мрежа. Е. Север е внесло яснота относно приложимата нормативна уредба за присъединяване на клиенти на електрическа енергия към разпределителната електрическа мрежа. Съгласно чл. 7, ал. 1 от Наредба № 6 (отм.), обекти на клиенти на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор.

Присъединяваният обект трябва да отговаря на техническите изисквания на наредбата и на правилата по чл. 83, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/. На 05.02.2024 г. жалбоподателят е подал

Искане с вх. № 6759924 за сключване на договор за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа. В изпълнение на заявеното искане, след като е получило проект на договор от Е. ЕАД, електроразпределителното дружество е издало Договор за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа № ПУПРОК-8435-ДПРОК-511/14.03.2024 г. за обект „жилищна сграда с магазини и подземен паркинг“, находящ се в [населено място],[жк], УПИ I-1456, ПИ с идентификатор 10135.3511.1456 по КК и КР на [населено място].

С писмо с изх. № 6759924/18.03.2024 г. Е. Север е уведомило жалбоподателя за получаване на изготвения договор, като същият е получен и подписан на 21.03.2024 г. от пълномощника Р. П.. На 29.07.2024 г. от жалбоподателя е подадено искане с вх. № 6954160 за отпадане на клаузи от договора, касаещи изграждането на втора (резервна) кабелна линия 20 kV от БКТП 2052 до предстоящ за изграждане БКТП в ПИ 10135.3511.1456. По искането е извършена проверка и до заявителя е изпратен писмен отговор с изх. № 6954160/22.08.2024 г., с който е уведомен за законовите изисквания съгласно чл. 83 ЗЕ.

Производството пред административния орган е започнало по жалба с вх. № Е-11Х-00-181/02.09.2024 г. от „Рабико Конструкшън“ ЕООД /л. 116-118 от преписката/ срещу Становището за присъединяване на обект „Жилищна сграда с магазини и подземен паркинг“, находящ се в УПИ I-1456, кв. 16 по плана на [населено място], поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 10135.3511.1456 по Кадастралната карта и Кадастралните регистри /КК и КР/ на [населено място], издадено от „Електроразпределение Север“ АД с твърдения, че определените условия за присъединяване на обект „жилищна сграда с магазини и подземен паркинг“ по издадено Становище за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа № ПУПРОК-8435/17.05.2023 г., като жалбоподателят е отправил искане КЕВР да отмени вмененото задължение по т. 2.4. и 2.5. от посоченото Становище, а именно „изграждане на 1 брой комплектна разпределителна уредба (К.), модул „вход/изход“, оборудвана с трипозиционен елегазово изолиран мощностен разединител, в ТП „2052 В.“ и изграждане на кабелна линия 20 kV с кабели тип 3хNA2XS(F)2Y-1х185/25 мм² от новомонтирана К., модул „вход/изход“ в ТП „2053 В.“ до новоизграден трафопост тип БКТП 20/0,4 kV“.

Жалбата е подадена по реда на чл. 142 и следв. от Наредба № 3, като на основание чл. 142, ал. 5 и чл. 143, ал. 4 от Наредба № 3 на 15.02.2024 г. с писмо изх. № Е-11Х-00-181/10.09.2024 г. на КЕВР е изпратена на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД за разглеждане по компетентност и предоставяне на становища по случая.

С вх. № Е-11Х-00-181/02.10.2024 г. е постъпило становище от Е. Север, в което се поддържа фактическата обстановка по така подадената жалба и че при определяне на условията за присъединяване са спазени общите принципи и изисквания, посочени в глава втора, раздел III Общи принципи и изисквания при проектирането на мрежите, като са приложени изисквания по условие на сигурност при определяне на електрическите схеми в електроразпределителната мрежа като в градските кабелни мрежи средно напрежение трябва да се прилагат отворени схеми с резервно хранване от съседна подстанция, при нормална експлоатационна схема. Допълнително е изложено, че „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД е извършило проверка по случая и са изложени фактическите обстоятелства, както и приложени доказателства от л. 26-112 от преписката по делото.

По жалба с вх. вх. № Е-11Х-00-181/02.09.2024 г. е изготвен доклад и е предложен вариант за решение. Видно от Протокол № 313/06.11.2024 г. на закрито заседание по т. 5 от дневния ред КЕВР е разгледала жалбата и е прекратила производството по преписката. Решението е взето с три гласа „ЗА“, от които два гласа на членове на Комисията със стаж в енергетиката.

При така установените факти от правна страна, съдът намира следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 13, ал. 9 от ЗЕ, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В настоящия случай се установява, че оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган – КЕВР, в рамките на правомощията му.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗЕ, ред. ДВ бр. 17 от 2015 г. регулирането на дейностите в енергетиката и във водоснабдяването и канализацията се осъществява от КЕВР, като според чл. 11, ал. 1 от ЗЕ, ред. ДВ бр. 9 от 2022 г. КЕВР е колегиален орган, състои се от 5 членове, включително председател. Комисията е постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав /чл. 13, ал. 1 от ЗЕ, ред. ДВ бр. 35 от 2015/. Комисията разглежда и решава постъпилите жалби в два състава, както следва: състав „Енергетика“, който включва председателя и членовете със стаж в областта на енергетиката и състав „Водоснабдяване и канализация“, който включва председателя и членовете със стаж в областта на водоснабдяването и канализацията – чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗЕ, ред. ДВ, бр. 9 от 2022 г. По аргумент от чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ, ред. ДВ бр. 9 от 2022 г. КЕВР се произнася с мотивирани решения, които се приемат с мнозинство повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав, от които поне един от членовете със стаж в енергетиката – при упражняване правомощия на комисията в енергетиката. Въздържане от гласуване не се допуска, а начинът на гласуване на всеки гласувал и мотивите на всеки гласувал против се отразяват в протокола към решението – чл. 13, ал. 4 от ЗЕ. Визираните разпоредби от ЗЕ в редакции, относими по време към процесния административен акт, очертават обстоятелствата, при наличието на които комисията разполага с компетентност да постанови решение като оспореното понастоящем такова. Видно от извлечението от Протокол № № 313/06.11.2024 г. /л. 11-15/ се установява, че на закрито заседание, проведено на 06.11.2024 г. и тримата членове на състав „Енергетика“ на КЕВР са присъствали – председателят и двама членове със стаж в областта на енергетиката, които са гласували „ЗА“. Следователно, заседанието на специализирания състав „Енергетика“, на което е постановено процесното решение, е проведено от компетентния състав, заседавал при наличие на изискуемия по чл. 13, ал. 1 от ЗЕ ред. ДВ бр. 35 от 2015 г. кворум /двама от трима членове/, а решението е постановено при наличие на предвиденото в чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ ред. ДВ бр. 9 от 2022 г. мнозинство.

Предвид гореизложеното съдът приема, че Решение № Ж-853 от 06.11.2024 г. на КЕВР е постановено от компетентен орган и не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство.

Според ал. 7 на чл. 22 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за

доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60 от ЗЕ - Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, обн. ДВ, бр. 33 от 5 април 2013 г. Съгласно чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013 г., КЕВР във всички случаи следва да се произнесе с решение, след като извърши проверка на изложените в нея обстоятелства и след като събере всички необходими доказателства за изясняване на случая.

След събирането на доказателствата и след извършването на проверката следва да се състави доклад и проект за решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата /чл. 145, ал. 1 от Наредбата/. Докладът и проектът за решение, заедно с жалбата и преписката по нея, се представят на председателя на комисията, който с резолюция определя внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание - чл. 145, ал. 2 от Наредбата.

Когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката - чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Настоящият съдебен състав намира, че КЕВР не е допуснал процесуални нарушения в хода на самото административно производство, които да са довели до неправилно приложение на материалния закон. По административното производство са надлежно изискани съответните становища и са събрани относимите доказателства, като са съобразени правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства, като КЕВР не е съобразил в цялост всички събрани по хода на административната преписка доказателства и не ги е обсъдил при прекратяване на административното производство по жалба с вх. № Е-11Х-00-181/02.09.2024 г. От страна на КЕВР не е обсъдено и съобразено обстоятелството за подаденото на 29.07.2024 г. от жалбоподателя искане с вх. № 6954160 за отпадане на клаузи от договора, касаещи изграждането на втора (резервна) кабелна линия 20 kV от БКТП 2052 до предстоящ за изграждане БКТП в ПИ 10135.3511.1456 и съответните предприети действия от страна на електроразпределителното дружество във връзка с така отправеното искане.

С оглед извършената от КЕВР проверка и приобщените по административното производство доказателства, следва да бъде съобразено така подаденото на 29.07.2024 г. от жалбоподателя искане с вх. № 6954160 за отпадане на клаузи от договора, касаещи изграждането на втора (резервна) кабелна линия 20 kV от БКТП 2052 до предстоящ за изграждане БКТП в ПИ 10135.3511.1456 и съответните предприети действия от страна на електроразпределителното дружество във връзка с така отправеното искане. Не е налице обсъждане на така събраното доказателство и не са изложени мотиви, както и правни изводи във връзка с отправеното искане от страна на жалбоподателя.

Горепосочените фактически обстоятелства и правни изводи не са обсъдени в цялост в хода на административното производство от КЕВР по жалба с вх. № Е-11Х-00-181/02.09.2024 г., подадена от „Рабикио Конструкшън“ ЕООД, като при изискани и събрани всички относими доказателства, същите следва да бъдат съобразени в хода на административното производство, при съобразяване на цялостния съвкупен доказателствен материал, като същите следва да са взети предвид при прекратяване на административната преписка. Констатацията на КЕВР във връзка с идентичните условия в процесното становище и подписания от страна

на жалбоподателя договор за присъединяване не освобождават КЕВР от задължението за съобразяване на съвкупния доказателствен материал в цялост, като така изведеното заключение, че поради обстоятелството, че договорът е подписан от страна на жалбоподателя и „Комисията не може да предприеме нищо“ не се споделят от настоящия съдебен състав, като действително административният орган е следвало да се произнесе по изпълнението на произтичащите от закона задължения на оператора на електроразпределителната мрежа, свързани с прилагането на административноправните норми при определяне на условията за присъединяване на процесния обект и с оглед така направеното искане от страна на жалбоподателя.

При горните съображения съдът намира, че Решение № Ж-853 от 06.11.2024 г. на КЕВР е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено, а жалбата на „Рабико Конструкшън“ ЕООД уважена като основателна.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 3 АПК следва да бъдат присъдени разноски, но жалбоподателят не е претендирал разноски по настоящото производство и не е представил списък с разноски, поради което същите не му се следват.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен съд София-град, 66-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Рабико Конструкшън“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] Решение № Ж-853 от 06.11.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране като незаконосъобразно.

ВРЪЩА делото като преписка на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне по жалба с вх. № № Е-11Х-00-181/02.09.2024 г., в съответствие с дадените указания по тълкуването и прилагането на закона изложени в мотивите на решението, при спазване на сроковете за разглеждане и издаване на решение по реда на Закона за енергетиката и Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на получаване на съобщение, че решението е изготвено.

Съдия: